

WOJEWODA PODLASKI
15-213 Białystok, ul. Mickiewicza 3

NK-II.4131.12.2020.BG

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały NR XIX/309/20 Rady Miasta Białystok z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, dla których zarządcą jest Prezydent Miasta Białegostoku.

UZASADNIENIE

W dniu 15 stycznia 2020 r. Rada Miasta Białystok podjęła uchwałę NR XIX/309/20 w sprawie ustalenia stawek opłat za zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, dla których zarządcą jest Prezydent Miasta Białegostoku, która wpłynęła do organu nadzoru w dniu 20 stycznia 2020 r. i z urzędu poddana została kontroli legalności. Analiza treści powyższej uchwały wykazała, iż podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym organ nadzoru w dniu 28 stycznia 2020 r. wszczął postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

Należy wskazać, iż zgodnie z upoważnieniem ustawowym, wynikającym z art. 40 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2068 z późn. zm.), organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń

Zróźnicowanie wysokości stawek jest zatem możliwe, ale wyłącznie przy zastosowaniu kryteriów zawartych w tym przepisie. Tym samym, użycie kryterium utwardzenia drogi i nie utwardzenia, wykraczające poza ustawowy katalog, nie może uzasadniać różnicowania stawek opłat za zajęcie pasa drogowego.

Za niedopuszczalne prawnie, uznać również należy różnicowanie stawek za zajęcia pasa drogowego pod reklamę w zależności od zawartej treści, gdyż Rada Miasta nie została upoważniona do zróźnicowania wysokości opłat w odniesieniu do reklam na podstawie innych kryteriów, niż określone w art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych.

Tym samym, różnica polegająca na wyodrębnieniu reklamy ogólnej oraz służącej niekomercyjnym informacjom w celu promocji miasta i regionu (co Rada ustaliła w § 5 ust. 2 uchwały), nie może uzasadniać różnicowania stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Brak jest bowiem podstaw prawnych do różnicowania stawek opłat za reklamy umieszczone w pasie drogowym ze względu na ich treść (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 17 września 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 471/19).

Ustalając zatem różne stawki opłat, właściwy organ nie może brać pod uwagę żadnych innych czynników niż te, które zostały wymienione w ustawie kompetencyjnej, przy czym, żadna z przesłanek wymienionych w ww. akcie normatywnym nie obejmuje czynnika jakim jest rodzaj informacji umieszczonej na reklamie. Nie można więc ustalić niższych czy też wyższych stawek ze względu na treść reklamy (tablicy informacyjnej) umieszczonej w pasie drogowym.

Analizując kolejne postanowienia badanej uchwały, wskazać należy na niezgodny z prawem sposób ustalenia stawki opłat za zajęcie pasa drogowego pod stoiska sprzedaży kwiatów lub zniczy różnicując ją ze względu na czas ich umiejscowienia w danym miesiącu (§ 6 uchwały).

Wśród wymienionych w art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych przesłanek do różnicowania stawek opłat za zajęcie pasa drogowego nie znajduje się bowiem kryterium przeznaczenia urządzenia lub obiektu umieszczonego w pasie drogowym. W szczególności taka przesłanka nie wynika z art. 40 ust. 9 pkt 5 ustawy o drogach publicznych dopuszczającego możliwość różnicowania stawek z uwagi na rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym. Tym samym brak jest podstaw to wprowadzenia innych stawek dla ekspozycji, sprzedaży prac malarskich lub rzeźb a innej dla niekomercyjnych wystaw miejskich.

Na wydane rozstrzygnięcie nadzorcze służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody, w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymuje:

Rada Miasta Białystok

Z up. WOJEWODY PODLASKIEGO

Zofia Silwonik
Dyrektor
Wydziału Nadzoru i Kontroli